

När i hundan ska man dricka sockerdricka?

Häromdagen såg jag en annons i en av de större dagstidningarna som gällde ”Värdering av dina flaskor”. Det är Systembolaget som anordnar en auktion som gäller sällsynta drycker eller specifika årgångar. Personligen har jag aldrig hört talas om fenomenet och jag tänkte spontant att det här var en märklig auktion. Det är konstigt, tycker jag, att samla på, och aldrig njuta av, det som är tänkt att konsumeras.

Ni minns säkert hur Emil i Lönneberga köper sockerdricka på marknaden och blir åthutad av pappan att han slösar med sina pengar på en så trivial sak som sockerdricka. Pappan tycker väl att han ska använda pengarna till något annat eller kanske bara spara pengarna (oklart till vad). Emil svarar genom att fråga ”*när i hundan man ska dricka sockerdricka? När man inte har pengar så **kan** man inte dricka sockerdricka och när man har pengar så **får** man inte dricka sockerdricka – så när i hundan ska man dricka sockerdricka?*” Som så ofta i Astrid Lindgrens författarskap finns det Bibliska paralleller och en stor portion klokskap.

I Markusevangeliet berättas om hur en kvinna smörjer in Jesu hår med Nardusbalsam. En väldigt dyrbar balsam som värderas till 300 denarer, det vill säga en årslön. Lärjungarna blir väldigt upprörda eftersom hon slösar allt på Jesus och inte (underförstått) säljer flaskan och kommer med pengarna för att mätta de fattiga. Men Jesus försvarar henne och undrar varför de blir arga när hon gör en god gärning mot honom. För han kommer att försvinna och de fattiga kommer alltid att vara kvar.

Vi kan inte alltid räkna ut när det mest gynnsamma läget inträffar, vare sig det gäller försäljning av en dyrbar flaska vin, balsam eller sockerdricka utan det gäller att passa på när tillfället ges. Det gör Emil och det gör kvinnan och det bör vi lära oss av, även om vi kommer att få åthutningar.

Det kanske är en märklig sak, mitt i fastan, att säga att man måste passa på när tillfället ges. Fastan är ju ibland tänkt att vara en tid av återhållsamhet och avhållsamhet. Men jag tror att vi gör varandra en björntjänst om vi ständigt försöker räkna ut när det är som mest gynnsamt att göra goda gärningar. *Kan vi göra något så bör vi också göra det.*

Att dricka sockerdricka, eller göra något annat, som får en att må bra en stund, står inte i motsättning till att hjälpa andra. Det kanske till och med är en förutsättning för att vi ska *orka* göra goda gärningar. Vi kan inte slå oss själva i huvudet för att vi njuter av livet samtidigt som andra har det svårt. Det är inget motsatsförhållande med automatik.

Livet går som bekant inte i repris utan det gäller att passa på att dricka sockerdricka när vi har chansen och att hjälpa andra när det tillfället uppstår.

Man kan kanske hoppas att de som säljer sina flaskor på den där auktionen skänker pengarna till behövande men jag är tveksam.

*Lars Frisk, präst i Västanfors Västervåla församling
epost: lars.frisk@svenskakyrkan.se*